

ЕКОНОМІЧНА ПОЛІТИКА В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

*Гузенко Г.М., к.е.н., доцент,
викладач вищої категорії, викладач-методист
Харківський торговельно-економічний коледж
Київського національного торговельно-економічного університету*

Сучасні досягнення України в міжнародному вимірі конкурентоспроможності економіки, рівня розвитку і ефективності функціонування національної інноваційної системи є недостатніми для забезпечення сталого розвитку вітчизняної економіки, гарантованої національної безпеки, виходу в найближчій перспективі на європейські стандарти життя українських громадян за рахунок економічного зростання.

Головна проблема полягає в тому, що якість функціонування, структура та результативність креативної частини національної інноваційної системи не відповідають цінним потребам інтенсивного розвитку економіки. В сучасних умовах світової глобальної кризи природним прагненням України як європейської держави є її залучення до загальноєвропейських інтеграційних процесів і входження до міжнародних економічних організацій та структур.

Метою економічної політики має бути розвиток сучасної економічної системи, а саме – забезпечення соціальної справедливості та гуманізації економічної діяльності як основи стабільності економічної системи в умовах постійної зміни глобального економічного простору за рахунок збереження та оптимального використання економічних ресурсів і підвищення стратегічного економічного потенціалу та стійкості.

Ефективна економічна політика повинна відповідати таким критеріям:

- узгодженість економічної політики із загальною стратегією розвитку;
- внутрішня та зовнішня узгодженість економічної політики.

Основними чинниками, які спричиняють проблеми розвитку економічної політики України являються:

- нераціональне використання соціальних видатків та неефективність їх цільового спрямування;
- послаблення спроможності економіки до задоволення внутрішнього попиту через незадовільну структуру економічного зростання;
- скорочення внутрішнього виробництва сільськогосподарської продукції;
- значний рівень монополізації окремих секторів економіки;
- недосконалість ринкових механізмів регулювання цін [1].

Суперечливість макроекономічної динаміки й зафіксований прями зв'язок між основними чинниками економічного зростання та макроекономічною дестабілізацією посилює в Україні кризу сучасної моделі соціально-економічного розвитку. Так, у 2018-2019 рр. слід очікувати проявів комплексу ризиків щодо основних чинників економічного зростання:

- уповільнення темпів розвитку світової економіки та суттєве зниження темпів зростання в країнах-основних торговельних партнерах України, негативно позначиться на економічному зростанні через уповільнення темпів зростання експорту;

- зниження ефективності впливу на економічне зростання з боку споживчого попиту через збільшення імпортової складової;

- уповільнення інвестиційної динаміки через подорожчання зовнішніх кредитних ресурсів, обмежувальні заходи монетарної політики НБУ;

- прискорення випереджального зростання соціальних виплат в умовах підготовки до виборчої кампанії 2019 р.

Отже, перед урядом постає два основних завдання: послаблення дії поточних соціально-економічних диспропорцій та забезпечення стабільного соціально-орієнтованого розвитку національної економіки.

Забезпечення стабільних темпів розвитку економіки України потребує вирішення фундаментальних проблем [2]:

- прискореного інвестування реального сектора економіки завдяки реалізації державних заходів щодо запровадження ефективних механізмів залучення коштів населення;

- створення сприятливих умов для внутрішніх і прямих іноземних інвестицій;

- створення ринкової інфраструктури, підвищення ефективності виробництва та обміну, реалізації програми енергозбереження;

- проведення жорсткої бюджетної політики шляхом зміцнення бюджетної дисципліни, підвищення контролю за видатками, оптимізації пільгового оподаткування, вдосконалення системи державних закупівель;

- використання ефективних інструментів грошово-кредитної політики щодо забезпечення необхідної збалансованості монетарних і макроекономічних показників та ін.

Поточний стан в найближчій перспективі не дозволяє очікувати реалізації в Україні політики стійкого зростання та розвитку. Для прискорення процесу формування здатності України до інтеграції в структури Європейського Союзу необхідно, щоб економічна політика нашої країни була спрямована на створення як державних, так і суто ринкових інститутів, що сприяють розповсюдженню інновацій та створенню визначального фактора сучасної конкурентоспроможності – людського капіталу. Вона повинна бути скоординована на створення рівноправних умов для підвищення міжнародної конкурентоспроможності українських фірм і компаній у відкритому конкурентному середовищі.

Література:

1. Оскольський В. Про економічну політику сталого розвитку в Україні / В. Оскольський // Економіка України. – 2010. – № 6. – С. 4-13.

2. Чечель О.М. Основні стратегічні пріоритети інноваційної складової економічної політики держави / О.М. Чечель // Економіка та держава. – 2011. – № 1. – С. 118-120.

ПРОБЛЕМИ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ ДЛЯ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

*Гуцак О.М., к.т.н., доцент,
Галик І.С., к.т.н., професор,
Семак Б.Д., д.т.н., професор
Львівський торговельно-економічний університет*

Як і у багатьох економічно розвинутих країнах світу, підприємницька діяльність набуває поширення і популярності в останні роки також і в Україні. Про це свідчать: обсяги виробництва та широта асортименту, а також популярність на ринку різноманітної продукції вітчизняного підприємництва. Це в свою чергу вимагає подальшого вдосконалення системи підготовки фахівців для різних галузей вітчизняного підприємництва у вузах і коледжах, розроблення відповідних освітніх стандартів і необхідної навчально-методичної документації.

Вивчення та наукового обґрунтування вимагають наступні питання:

- скільки і яких фахівців та якого освітнього рівня нині потрібно для окремих галузей підприємства-виробничого, торговельного, фінансово-економічного та іншого;

- на основі яких базових спеціальностей слід готувати фахівців для названих галузей підприємництва;

- якими повинні бути підручники, навчальні посібники та інша навчально-методична документація для підготовки цих фахівців.

Як відомо, в даний час в нашій країні підготовка товарознавців, підприємців, організаторів торгівлі та біржової діяльності у вузах і коледжах легкої промисловості та торгівлі проводиться за одним і тим освітнім стандартом 076 «Підприємництво, торгівля та біржова діяльність». Саме названий стандарт покладено в основу побудови навчальних планів і навчальних робочих програм при підготовці названих фахівців. Наскільки виправданим виявиться використання названого освітнього стандарту для підготовки фахівців різного профілю покаже практика.

Разом з тим, на думку авторів, сучасний стан розвитку підприємництва в Україні, обсяги виробництва і широта асортименту різних за призначенням видів підприємницької продукції вимагають безвідкладного вдосконалення систем підготовки кваліфікованих фахівців для даної галузі. Конкретизуємо деякі завдання, які вимагають безвідкладного вирішення в цьому плані.

Першочергового вирішення у вітчизняному підприємстві, на наш погляд вимагають: